

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.486/2013/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Matúz György (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a személyesen eljár alperes neve (címe) alperessel szemben személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.353/2012/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. és 21. sorszámkok alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 120 000 (százhuszezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes a szám alatti hatlakásos társasház tagja, jelenleg közös képviselője.

2010. július hó 21. napjáig a társasház közös képviseletét a felperes, mint beltág által képviselt **X Bt.** látta el. A társasház közgyűlése a 2010. február hó 25. napján meghozott 3. számú határozatával a közös költség összegét felemelte, valamint a parkosításra vonatkozó árajánlat kérésére hatalmazta fel a felperest.

Az alperes kezdeményezésére a közös költség összegének módosítása tárgyában a társasház 2010. június hó 17. napján közgyűlést tartott, ám az határozatképtelen volt. A felperes állítása szerint - mivel a határozatképtelenség miatt az érdemi közgyűlés megtartását megtagadta - őt az alperes azzal fenyegette meg, hogy a közgyűlés elmaradása esetén büntetőfeljelentést tesz ellene, valamint az állami adóhatóságtól kéri az ellenőrzését.

A felperes 2010. június hó 22. napi keltezésű „értesítésében” arról tájékoztatta a társasház tulajdonostársait, hogy az alperes egyedül és önhatalmúlag akarta megváltoztatni a közös költségre vonatkozó közgyűlési határozatot, mely törvénytelen kezdeményezést visszautasított, amire őt kirúgással, APEH ellenőrzéssel és büntető eljárás kezdeményezésével fenyegette meg.

Az értesítés miatt az alperes rágalmozás és hűtlen kezelés miatt feljelentette a felperest 2010. június hó 25. napján. A rágalmozást abban jelölte meg, hogy a felperes a közgyűlés tartására vonatkozó kezdeményezését törvénytelennek minősítette, és hogy szerinte önhatalmúan kívánta megváltoztatni a korábbi közgyűlési döntést. A hűtlen kezelés az alperes szerint abban állt, hogy a parkosítással kapcsolatban nem kért árajánlatot a felperes, hanem a füvet levágó tulajdonostársnak közgyűlési felhatalmazás nélkül 21 000 Ft-ot kifizetett. A Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya az alperes feljelentését elutasította (09010/4026/4/2010.bü.), mellyel szemben benyújtott panaszt a.... Városi Ügyészség elutasított (B.6529/2010/2.). A Debreceni Városi Bíróság a felperest egy rendbeli rágalmozás vétsége alól felmentette (45.B.1466/2010/7.), a döntés az elsőfokú eljárás idején még nem volt jogerős.

A 2010. július hó 21. napján megtartott közgyűlésen a **X Bt.** lemondott a közös képviselőségről, új közös képviselőnek az alperest választották meg.

A felperes állítása szerint az alperes tájékoztatta, hogy amennyiben a fűnyírás költségét kifizeti, úgy hűtlen kezelés miatt feljelentést tesz ellene a rendőrségen. Az alperes állítása szerint csak annyit mondott, hogy amennyiben a kifizetés megtörténik, azt a felperes a büntetőjogi felelősségének tudatában tegye meg.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a hírnevét, becsületét, emberi méltóságát és a magántitkát a fenti kijelentéseivel és a feljelentéssel, valamint a 2010. július hó 23. napi közgyűlésen az internetről letöltött cégkivonat felmutatásával, amely szerint a **X Bt.**-nek 250 000 Ft tartozása van. Az alperes elégtétel adására kérte kötelezni az általa megfogalmazott szöveg („Tisztelt Tulajdonostársaim. Értesítem önöket, hogy felperes neve korábbi közös képviselő ellen 2010. június 25.-én megalapozatlanul büntetőfeljelentést tettem. Ezeket a körülményeket Önök elől szándékosan elhallgattam. Mindezt azért csináltam, mert azt akartam, hogy helyette engem válasszanak meg a társasház közös képviselőjeként, amelyért díjazást kértem. A Debreceni Városi Bíróság az alaptalanul megvádolt felperes nevet felmentette. Mivel Önöket szándékosan becsaptam, ezért azonnali hatállyal lemondok tiszttségemről.”) valamennyi tulajdonostárshoz és neki történő eljuttatásával, s 25 000 000 Ft nemvagyoni kártérítés megfizetésére is igényt tartott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltségigényét az egyes tárgyalások miatt felmerült 1 430 Ft parkolási költségben jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság a 14. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1 430 Ft perköltséget, valamint térítsen meg az államnak külön felhívásra 1 500 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket.

Határozatának indokolása szerint a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait és ezzel okozati összefüggésben az általa megjelölt kár érte. A felperes ezek igazolására többszöri felhívás ellenére csak az általa csatolt okiratokat jelölte meg bizonyítékként, amelyekből a büntetőfeljelentés megtételén túl nem volt megállapítható, hogy a közgyűlésen pontosan mi hangzott el.

A kialakult bírói gyakorlat szerint (BDT 2006/1376., BDT 2006/1429., BH 2004/357., BH 2002/223., BH 2009/214., EBH 2002/624.) önmagában a büntetőfeljelentés megtétele vagy más hatósági eljárás kezdeményezése nem valósítja meg a személyiségi jog sérelmét. Az eljárás során tett nyilatkozatok akkor sem alkalmasak a jogsértés megállapítására, ha utóbb azok nem bizonyulnak valósnak, feltéve, hogy azok indokolatlanul nem sértőek, bántóak, illetve durván sértő kifejezést sem tartalmaznak.

A felperes sem állította, hogy az alperes kijelentései, vagy a feljelentés ilyen lett volna, ezért a büntetőfeljelentés önmagában a felperes személyiségi jogait nem sértette.

Ha az alperes közgyűlésen tett, és a felperes által sérelmezett kijelentései bizonyítottan elhangzottak volna, azok tartalmuknál fogva szintén nem lettek volna alkalmasak a felperes személyiségi jogainak megsértésére, mert ha önmagában a büntetőfeljelentés megtétele nem személyiségi jogot sértő, akkor az erről való tájékoztatás sem lehet az.

A magántitokhoz fűződő jog megsértését nem jelentheti az internetről letöltött információról adott tájékoztatás, mert ez a bárki által hozzáférhető, nyilvános adat nem tekintendő titoknak, továbbá az nem is a felperesre, hanem a jelenleg felszámolás alatt álló betéti társaság vagyoni helyzetére vonatkozott.

Mindezek miatt az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és őt a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján marasztalta az alperes igazolt perköltségében, valamint a le nem rótt kereseti illetékben.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének a megállapítását és az alperes 1 500 000 Ft nem vagyoni kártérítésben való marasztalását, továbbá a kereseti illeték megtérítése alóli mentesítését kérte. Fellebbezése indokaként előadta, hogy a hivatkozott bírói gyakorlat - amelyet tükröz az első fokú ítélet is - arra a kommunista rendszerben beágyazódott magatartásformára épül, hogy bárki feljelenthet bárkit. A feljelentés a kicsinyes bosszú eszköze, s Magyarország az alaptalan feljelentések

tekintetében első a világon. A rendszerváltást követően még jobban kiszélesedett ez a „feljelentgetőzdi”, az „alaptalan feljelentő” nyugodtan bújhatott a szólásszabadság paravánja mögé. Az elsőfokú bíróság elfeledkezett arról, hogy a felperes egy kisebb társadalmi csoport érdekében tevékenykedő közszereplő, s a társasházközösségen belül elkerülhetetlen a vita, egymás gyanúsítgatása, megvádolása, a személyiségi jogok megsértése. Meg kellene végre „tanulniok” a magyar állampolgároknak is, hogy egyedi konfliktusaitak önmaguknak kell „megoldaniok”, nem szabad hatóságokhoz „rohángálniok” ilyen ügyekben. A keresetében kifejtettek külön bizonyításra nem szorulnak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes becsülete, emberi méltósága és magántitka megsértésének megállapítására, az elégtétel adására és 23 500 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasító rendelkezését. Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Mindenekelőtt annyival kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, hogy a felperes ellen rágalmozás vétsége miatt folyamatban volt büntetőeljárás jogerősen befejeződött; a felperest felmentették. Ezen kiegészítés mellett az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, s abból megalapozott következtetéseket vont le, aminek indokaival is egyetértett az ítélet tábla azok megisméltése nélkül. Mindössze a fellebbezésben foglaltak miatt mutat rá a következőkre:

A feljelentés a büntetőeljárás által biztosított alanyi jog: bárki feljelentéssel élhet a nyomozó hatóságnál, ha bűncselekmény gyanúját látja fennállni. Ezen jog gyakorlása nem korlátozható, mindössze annak a feltételnek kell érvényesülnie, hogy a feljelentésben foglaltak tartalmukat és formájukat tekintve nem lehetnek a valóságtól oly mértékben elrugaskodottak, hogy az a másik fél személyhez fűződő jogait sértse. Az alperes által tett feljelentést nem lehet ilyennek minősíteni, ugyanis önmagában az, hogy ő a felperes eljárását törvénytelennek vélte és emiatt a nyomozó hatósághoz fordult, személyiségi jogsértést nem követett el. Nem tekinthető rendeltetésellenes joggyakorlásnak az alperes részéről, hogy a fűnyírás miatti kifizetésről úgy vélte, miszerint arra nem volt felhatalmozása, csak erre vonatkozó árajánlat beszerzésére, és ezért szerinte hűtlen kezelés valósult meg.

Végezetül annyit jegyez meg az ítélet tábla, hogy a fellebbezésben írtak nem hogy gyengítik, hanem ellenkezőleg: erősítik az első fokú ítélet megalapozottságát. Maga a felperes tartja ön magát, mint a társasházközösség érdekében tevékenykedő közös képviselőt közszereplőnek, akinek a lakóközösségen belüli vitákra, egymás gyanúsítgatására, megvádolására és személyiségi jogaik megsértésére számítania kellett. Tekintettel arra, hogy a közszereplőnek fokozottabban kell elviselnie a személye ellen irányuló támadásokat, s mint a fellebbezés is tartalmazza, hogy a felperes személyhez fűződő jogainak a megsértése elkerülhetetlen volt, ennek megtörténte - mivel a feljelentés a cél eléréséhez szükséges mértéket nem lépte túl - az ő esetében jogvédelmet nem alapoz meg.

A leírtak miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét annak helyes indokai alapján, és mindössze a fellebbezés által szükségessé tett kiegészítéssel a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta, utalással a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére. Az alperesnek perköltsége nem merült fel, így ennek kérdésében határozni nem kellett. A felperes a per tárgyi illeték-feljegyzési jogos volta (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja) miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles megtéríteni.

Debrecen, 2013. november hó 14. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő